

Mit várhatnak a triesztiek a magyarizmus részéről.

(B.) Lapunk folyó évi III. füzetének első cikkében a Franciaországba történő dongaszállításról teljesen tárgyilagos kifejezéssel az mondatott, hogy ha a sziszek-károlyvárosi vasut kiépülne, „nem volna-e természetes, hogy az óriás mennyiségű donga-szállítás a legrövidebb és legolcsóbb utat választva a tengerhez, Fiuménak venné utját? E magyar kikötőváros s a most teljesen kirekesztett államvasut károlyváros-fiumei vonala elkerülhethenül részt venne ugy a hasított, mint puhafa-küldemények szállításában, mely most tőlük természetellenesen eltereltetik“.

A „Triester Zeitung“ f. é. márcz. 29-ki számában megemlékezik lapunk ezen közleményéről, s a szerkesztő következő megjegyzést teszi: „Ezen nem igen leplezett nyilatkozatokból megérthetnék a mi optimistáink, hogy mit várhatnak a magyarizmus részéről“.

Bizony szép dolog, és még őszintébb nyíltság ez a „Triester Zeitung“ t. szerkesztőjétől, hanem hát azért csak minden eszes ember a maga dolgát végzi, s így mi sem sokat törődhetünk azzal, hogy az, a mit a magunk részére jónak és hasznosnak ismerünk, miként tetszik a jó triesztieknek; aztán elvégre is lapunkban objective volt az ügy előadva, és egyáltalán nem lett a nemzetiségi eszme előtérbe állítva, mint ezt a lajtán-tuli szokások szerint a szomszédos barátság érdekében a „T. Z.“ szerkesztője is jónak látta tenni. Ki tehet arról, hogy a sziszek-károlyvárosi vasut kiépítése által a Sziszekről Károlyvárosra át küldött fagyártmányok 14.7 mértfölddel rövidebb vasúti utat nyernének, mint a minőt a sziszek-trieszti vonalban birnak!

Figyelmeztetés.

461. sz. Az Országos-Erdészeti-Egyesülethez az új tagsági nyilatkozatok kiállítása, s az alapítványi kamatok és tag-

ságdíjak befizetése ügyében többfelől intézett kérdésekre a következő nyílt választ van szerencsénk adni:

Azon szaktársak részéről, kik az 1875. év végéig az egyesület évdijas rendes tagjai voltak és időközben külön alapítványi kötelezvény kiállítására által nem lettek alapító-tagokká, de az egyesület évdijas rendes tagjainak a folyó 1876. évtől kezdve is megmaradni kívánnak, szintén új tagsági nyilatkozatok állítandók ki.

Tisztelettel kéretnek tehát azon eddigi t. tagtársak, kik továbbra is az egyesület tagjai akarnak maradni, nemkülönben azon szaktársak és ügybarátok is, kik ujon belépni kívánnak, sziveskedjenek a kezőkhöz megküldött vagy egyes tagtársaink részéről nekik átadott tagsági nyilatkozatokat aláírva, avagy ha a nyomtatott szövegű nyilatkozat esetleg kezőknél nem volna, akkor e helyett levélbe foglalt ebbeli tudósításaikat a titkári hivatalhoz (Budapest, vár, díszter 12. sz.) minél hamarább beküldeni, hogy a tagok sorába bejegyeztethessenek, s hogy ennek alapján a tagsági oklevelek és az egyesület tagjainak kiadandó új névsora részökre szintén megküldhető legyen.

Egyuttal tiszteletteljesen kérjük fel az egyesület azon tagjait, kik az alapítványi kamatokkal vagy tagsági- és lapdíjakkal a folyó évre még hátralékban vannak, valamint azon t. előfizetőket is, kik az előfizetési díjnak csak egy részét küldötték be, sziveskedjenek a hátralévő összeget *postautalvány* által az egyesület pénztárának Budapestre (vár, dísz-tér, 12. sz.) lehető mielőbb megküldeni.

Végül arra is kérjük a t. tagokat és olvasókat, miszerint a részökről teljesített fizetés megtörténte után az „Erdészeti Lapok“-ban megjelenő nyilvános nyugtázást mindig áttekinteni méltóztassanak azért, hogy azon esetre, ha a teljesített fizetés nyugtázva netalán nem lenne az iránt a postai felszólamlást, vagy a titkári hivatalhoz való felvilágosítási kérdést kellő időben megtehessek.

Budapest, májushó 4. 1876.

Az Országos Erdészeti-Egyesület titkári hivatala.